

РЕШЕНИЕ

№ 687

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Иво Димитров
Зорница Гладилова

като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело № 20201001002356 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С въззивна жалба вх.№ 51799/11.06.2020 синдиците на „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ обжалват Решение № 519/16.03.2020 г., по т.д.№ 1625/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав, с което предявените от назначените от Фонда за гарантиране на влоговете в банките синдици на „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, ЕИК 831184677, обективно, кумулативно съединени искове, с правна квалификация чл.60а, ал.1, т.1, предл.1 ЗБН, за осъждане на „КРАУН МЕДИА“ ЕАД – в несъстоятелност, ЕИК 131419862, да върне в масата на несъстоятелността на „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, ЕИК 831184677, сума в размер на 4 400 000 евро, за осъждане на „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АД – в несъстоятелност, ЕИК 175130852, да върне сума в размер на 1 900 000 евро, за осъждане на „ФИНА-Ц“ ЕООД, ЕИК 131263160, да върне сума в размер на 500 000 евро, за осъждане на всяко от „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК 131231668, „ЕМИ“ АД, ЕИК 118000603, „ДИВАЛ 59“ ЕООД, ЕИК 131093950, „НИККОМЕРС 01“ ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК 131093950 и „СЪН СИТИ 03“ АД, ЕИК 131048001, да върне в масата на несъстоятелността на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД – в несъстоятелност, сума в размер на 1 600 000 евро и за осъждане на „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД, - в несъстоятелност, ЕИК 131358570, да върне сума в размер на 1 184 496 лева, които суми са предоставени на ответниците чрез банкови преводи от „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД – в несъстоятелност - кредитополучател по договор за банков кредит от 18.06.2012 г., без насрещна престация и с което решение „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ е осъдена да заплати в полза на бюджета на СГС, на основание чл.60а, ал.2 от ЗБН, сума в размер на 1 244 347.80 лв. - държавна такса за предявените искове, която да се събере от масата на несъстоятелността.

Жалбоподателите поддържат, че решението е неправилно, поради допуснато нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствени правила и

необоснованост.

Жалбоподателите твърдят, че съдът е нарушил съдопроизводствените правила, тъй като третото лице - помагач на ищеца „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) е било лишено от възможността да участва в производството чрез назначения от съда по несъстоятелността временен синдик. Нарушен бил чл.143 от ГПК с отказа на съда допусне изслушването на ССЕ в съдебното заседание, проведено на 26.11.2019 г. и на 25.02.2020 г. Искането било за допълнителна експертиза във връзка с наведените факти както с първоначалната, така и с допълнителните иски молби, относно наличието на междинни прехвърляния на парични средства, с първоначален произход от усвоен от страна на първоначалния длъжник на банката банков кредит, които парични средства са наредени от прекия длъжник и са преведени посредством междинни прехвърляния на трети лица, и които парични средства имат за краен получател ответниците по делото. Съдът отказал като преценил, че исканията са несвоевременно заявени и преклудирани, както и че същите излизат извън предметния обхват на делото. Процесуалният закон обаче допускал в случай, че заключението на експерта не е ясно и възникват съмнения за неговата правилност, съдът да възложи допълнителна задача или да допусне повторна експертиза. Съдът не бил направил доклад по делото, който да отговаря на изискванията на чл.146, ал.1 от ГПК. С Определение № 3034 от 31.05.2019 г., представляващо проекто доклад, на ищцовата страна не са дадени указания за кои твърдени от нея факти тя не сочи доказателства и липсвало разпределение на доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти, кои права и кои обстоятелства се признават и кои обстоятелства не се нуждаят от доказване.

Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно. Съдът преценил предявените иски неоснователни поради това, че ищите не са посочили дали полученото имущество е преминало в патримониума на третите лица директно от прекия длъжник на банката или са налице междинни прехвърляния. Тези обстоятелства били факти от основанието на иска като съдът приел, че тези прехвърляния е следвало да се индивидуализират като се изследват предпоставките за получаване на имуществото срещу липсващата или значително нееквивалентна престация. Съдът приел, че ищецът е твърдял единствено осъществени преки трансфери на получените от кредитополучателя „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) парични суми по платежни сметки на процесуално легитимирани ответници. Съдът приел, че добавянето на фактически твърдения към основанието на предявените иски, е допустимо само в хипотезата на допуснатото тяхно изменение при условията на чл.214, ал.1 от ГПК - при уместност с оглед защитата на ответника и до приключване на първото съдебно заседание по делото, каквото изменение в обстоятелствената част на иска ищецът не бил предприел, поради което предявените иски били основани на неосъществени „преки престации“ от прекия длъжник в полза на ответниците. Именно затова съдът е отказал допускането на поисканата от страна на процесуалните представители на ищеца допълнителна експертиза.

Жалбоподателите твърдят, че в първоначалната искова молба са наведени твърдения за това, че всички ответници имат качеството на трети лица, по смисъла на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН, и са получили парични средства с произход от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, които средства първоначално са били предоставени на кредитополучателя „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД /н./ и които са станали част от патримониума на всеки един от ответниците в претендираните размери.

По отношение на всички ответници били налице елементите от фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН:

1./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на ответника „ХЕЛТ ЕНП УЕЛНЕС“ АД /н./ ЕИК175130852:

В подадената допълнителна искова молба срещу този ответник било посочено, че с бордеро № 9437/07.02.2014 г. длъжникът „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) усвоил сумата от 2 600 000 евро, представляващи средства от отпуснатия на 18.06.2016 г. банков кредит. Съгласно преводно нареждане - Бордеро № 10087/07.02.2014 г., сума в размер на 3

730 000 лева, е преведена по банкова сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с титуляр „ВИВЕС“ АД и впоследствие прехвърлена по сметка на „ЕМ СТЕЙТ“ ЕООД. Съгласно Бордеро № 10251/07.02.2014 г. „ЕМ СТЕЙТ“ ЕООД се разпоредило е посочената сума в полза на „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, което се установява от Бордеро № 10254/07.02.2014 г. и в рамките на същия ден последното е наредило сумата от 3 712 947.67 лева по банкова сметка с IBAN: *****, открита в ОББ АД, с титуляр „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АДСИЦ.

На 07.02.2014 г., „СИНЕКТИК“ ЕООД е получило от „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), сумата от 1 200 000 лева, представляващи част от предоставените му по кредита средства, по своя разплащателна сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ - Бордеро № 10143/07.02.2014 г. Съгласно Бордеро № 10393/07.02.2014 г., сумата е прехвърлена от „СИНЕКТИК“ ЕООД на „САНА СПЕЙС ХОТЕЛ ХИСАРЯ“ АД, отново по разплащателна сметка, открита в Банката и впоследствие прехвърлена по банкова сметка с IBAN: *****, открита в ОББ АД, с титуляр „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АДСИЦ, което се установява от Бордеро № 10514/07.02.2014 г. и бордеро № 9437/07.02.2014 г.

С посочените банкови операции, извършени последователно и в рамките на един и същ ден, част от паричната сума, отпусната по банковия кредит на прекия длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) преминала в патримониума на ответника „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АД (н.).

С оглед тези твърдения ищите поискали допускането на съдебно-счетоводна експертиза, която да проследи паричните потоци по посочените банкови сметки на прекия длъжник, извършените преводи или разплащания в брой от негови банкови сметки, по които са получавани средства с произход от банката в несъстоятелност и от които, съответно, са извършени и междинни прехвърляния на средства с произход от банката към ответниците.

Приетата първоначална ССЕ установила получени средства с произход от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, посредством описаните междинни прехвърляния, които постъпили в патримониума на „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АД (н.), в размер на 12 953 915.64 лв., за които липсвала насрещна престация или връщане в патримониума на междинните трети лица /наредители/, или връщане в патримониума на прекия длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.).

Съдът неправилно е кредитирал наведените от ответника доводи, че паричните средства са били получени от „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и „САНА СПЕЙС ХОТЕЛ ХИСАРЯ“ АД като продажна цена на продадени на тези дружества недвижими имоти, за което липсвали данни. В основанията за извършване на преводите не било посочено, че паричните средства се отнасят за предварителни договори, сключени с „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и „САНА СПЕЙС ХОТЕЛ ХИСАРЯ“ АД. Липсвала дата на тези договори (предварителни договори или нотариални актове). Имало несъвпадения в датите - преводите са извършени на 07.02.2014 г., докато сделките са изповядани на 28.02.2014 г. В нотариалните актове не бил посочен начина на заплащане на паричните средства от купувача на продавача. Валутата в която е извършена покупко-продажбата на недвижимите имоти е различна от валутата на извършените преводи от посочените междинни трети лица. Допуснатата ССЕ е изследвала единствено левови, а не еурови сметки. В отговорите на исковата молба „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АД (н.) е признало, че е получило парични средства от „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и „САНА СПЕЙС ХОТЕЛ ХИСАРЯ“ АД. Следователно е осъществен фактическия състав на нормата на чл. 60а, ал.1, т.1 от ЗБН.

2./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН § 1. т.7 от ДР на ЗБН по отношение на ответника „ФИНА-Ц“ ЕООД:

В допълнителната искова молба срещу този ответник е уточнено, че същият, в качеството си на трето лице, по смисъла на чл.60а, ал.1 от ЗБН, е получил посредством банкови преводи сума в размер на 500 000 евро, с произход от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./. Сумата първоначално е предоставена на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), по

силата на Договор за банков кредит от 18.06.2012 г., и впоследствие е изтеглена от упълномощено лице на ответника на каса /в брой/ в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ Ищците поискали допускането на ССЕ, която да установи факта на получаване на тази сума. С допълнителната искова молба поискали допълване на въпросите към съдебно-счетоводната експертиза, с цел установяване на обстоятелството, че липсват насрещни плащания от „ФИНА-Ц“ ЕООД към „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД, за връщане на предоставената на сума в размер на 500 000 евро.

Заключенията на първоначалната и допълнителна ССЕ установили, че на 01.11.2012 г., кредитополучателят „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), с бордеро № 34044, е наредил, с вальор от 01.11.2012 г., директен превод към банкова сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ на името на ответника „ФИНА-Ц“ ЕООД, с IBAN ***** **** *, на сума в размер на 510 830 евро. Банковата сметка на получателя „ФИНА-Ц“ ЕООД, на дата 01.11.2012 г., с вальор от същата дата, със същото бордеро № 34044, с IBAN ***** **** *, била заверена със същата сума. Същевременно, на 01.11.2012 г. представител на ответника „ФИНА-Ц“ ЕООД изтеглил сума в размер на 450 000 евро на каса в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./

Изводите на съда кога и какви суми са обменяни от лева в евро и обратно между прекия длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) и „ФИНА-Ц“ ЕООД, за целия визиран от същия период - от 20.06.2012 г. до 07.02.2014 г. били необосновани. От значение било обстоятелство, че получени парични средства в размер на 450 000 евро, са изтеглени на каса. Налице били всички елементи от фактическия състав на нормата на чл.60, ал.1, т.1 от ЗБН: съществуващо изискуемо вземане на „КТБ“ АД (н.) към прекия длъжник-кредитополучател „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), който е прехвърлил на третото лице (косвения длъжник) „ФИНА-Ц“ ЕООД, имущество с произход от банката, което имущество във вид на парични средства е изтеглено на каса от този ответник. Третото лице „ФИНА-Ц“ ЕООД не е изпълнило насрещна престация в замяна на придобитото имущество (парични средства) с произход от банката, или същата е на значително по-ниска стойност от полученото и не е върнало средствата, с което е постигнат един неправилен правен резултат, а именно - неоснователно обогатяване на ответника.

Съдът напълно неоснователно и незаконосъобразно констатирал, че към 20.06.2014 г. сума в размер на 23 435 650 евро е била налична по сметките на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), което не се установявало от събраните по делото доказателства. Размерът на наличните по банковите сметки на прекия длъжник суми, са отразени на стр.29 от заключението, а именно: 1./ по банкова сметка с аналитичен номер 1814 840 023521 01 4, с IBAN **** * 1102 3521 01, в щатски долари, наличната към 20.06.2014 г. сума била в размер на 29.82 щатски долара или 42.92 лв.; 2./ по банкова сметка с аналитичен номер 1814 978 023521 01 9, с IBAN **** * 1402 3521 01, в евро, наличната към 20.06.2014 г. сума е в размер на 518.63 евро или 1 014.35 лева; 3./ по банкова сметка с аналитичен номер 1713 023521 01 8, с IBAN **** * 1002 3521 01, в лева, наличната към 20.06.2014 г. сума е в размер на 38 042.54 лв. Данните на стр.30 от заключението представлявали салда с отрицателна величина по вътрешни сметки (без IBAN, само с аналитични номера), създадени за целите на отпуснатия банков кредит на прекия длъжник и обслужващи вътрешното банково счетоводство на „Корпоративна търговска банка“ АД /н./. По банкова сметка „Предоставени заеми за текущи нужди на търговски предприятия“ с аналитичен номер 5312 978 023521 01 9, в евро, към 20.06.2014 г., е осчетоводеното салдо, с отрицателна величина в размер на 23 435 650 евро. Сумата Посочената сума в действителност представлявала дължимата от кредитополучателя сума, същата била със знак „минус“. Аналогично по банкова сметка „Просрочени краткосрочни заеми на търговски предприятия“, с аналитичен номер 5391 978 023521 01 2, се установявало, че към 20.06.2014 г., осчетоводеното салдо било в размер на 0 евро.

Съдът с оглед неправилна преценка на събрания по делото доказателствен материал достигнал до неправилни и незаконосъобразни изводи. Изобщо не бил обсъждан отговорът на задача 3, съгласно който размерът на непогасената част на главницата по

процесния банков кредит на прекия длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) съставлява именно сумата от 23 435 650 евро. Неотнорми към спора са обстоятелствата, свързани с извършените преводи от прекия длъжник към различни правни субекти, и за преминали средства през неговите банкови сметки, както и размерът на средствата по сметките на ответниците, в т.ч. и на ответника „ФИНА-Ц“ ЕООД, доколкото всяка ССЕ е в състояние да установи каква част от наличността по конкретна банкова сметка представлява сума, постъпила от прекия длъжник на банката.

3./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на ответника „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД /н./:

С допълнителната искова молба срещу този ответник били въведени твърдения за това, че в неговия патримониум чрез междинни прехвърляния са преминали първоначално предоставени от банката на неин длъжник парични средства/имуществени права, като ответникът не е изпълнил насрещна престация, респ. същата е на значително по-ниска цена от полученото.

Приетата по делото ССЕ установила, че „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД (н.) получило преводи с произход от „КТБ“ АД (н.), посредством междинни прехвърляния. На 20.06.2012 г. прекият длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) се разпоредил със средствата от усвоения банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ като от своя сметка с IBAN BG ** **** * превел на „КЕМИРА“ ООД, по сметка в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** **** * сума в размер на 830 000 лв. На 20.06.2012 г. „КЕМИРА“ ООД, чрез негова сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** **** * 518 превело на ответника „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД (н.), по негова сметка в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ сумата в размер на 830 000 лв.

На 20.06.2012 г. прекият длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) се разпоредил със средствата от усвоения банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ „КТБ“ АД (н.), като от своя сметка с IBAN BG ** **** * превел на дружеството „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), по сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** **** * сума в размер на 5 558 825 лв. На 20.06.2012 г. „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), от негова сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** **** * , превело на дружеството „ЕМ СТЕЙТ“ ЕООД, по сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 95 **** * , сума в размер на 1 800 000 лв. На същата дата 20.06.2012 г. „ЕМ СТЕЙТ“ ЕООД, от сметка, открита в „КТБ“ АД (н.) с IBAN BG 95 **** * , превело на „КЕН ТРЕЙД“ ЕАД, по сметка, открита в „КТБ“ АД (н.), с IBAN BG 41 **** * , сума в размер на 979 000 лв. На 20.06.2012 г. „КЕН ТРЕЙД“ ЕАД, от сметка, открита в „КТБ“ АД (н.), с IBAN BG 41 **** * , превело на „КЕМИРА“ ООД, по сметка открита в „КТБ“ АД (н.) с IBAN BG ** **** * , сума в размер на 810 000 лв. На 20.06.2012 г. „КЕМИРА“ ООД, от сметка, открита в „КТБ“ АД (н.), с IBAN BG ** **** * , превело по сметка на ответника - третото лице, косвен длъжник „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД (н.), открита в „КТБ“ АД (н.), с IBAN BG 92 **** * , сума в размер на 810 000 лв. Като основаниято за преводите било посочено „по договор“, без каквито и да било допълнителни уточнения.

4./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на ответника „ЕМИ“ АД:

Ищите посочили в допълнителната искова молба срещу този ответник, че в периода 20.06.2012 г. - 07.02.2014 г. ответникът „ЕМИ“ АД, в качеството си на трето лице, по смисъла на чл.60а, ал.1 от ЗБН, получило посредством междинни прехвърляния сума в размер на 1 600 000 евро, с произход от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, която сума първоначално е предоставена на „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД, по силата на Договор за банков кредит от 18.06.2012 г. и впоследствие е послужила за погасяване /частично изплащане/ на главници по банкови кредити, отпуснати на „ЕМИ“ АД от „КТБ“ АД (н.),

както и твърдение за това, че от страна на ответника липсва насрещна престация, както и връщане в патримониума на длъжника „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД на посочената сума.

Приетата по делото ССЕ установила, че „ЕМИ“ АД е получило парични средства с произход от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ посредством междинни прехвърляния. На 20.06.2012 г. прекият длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) се е разпоредил със средствата от усвоения банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ като от своя сметка с IBAN BG ** ***** превел на „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), по сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** ***** сума в размер на 5 558 825 лв. На 20.06.2012 г. „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), от сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** ***** превело сума в размер 1 182 000 лв. на „ИНТЕГРИРАНИ ПЪТНИ СИСТЕМИ“ АД (н.), по сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 81 ***** На 20.06.2012 г. „ИНТЕГРИРАНИ ПЪТНИ СИСТЕМИ“ АД (н.), от сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 81 ***** превело сума в размер на 745 000 лв. по сметка на ответника „ЕМИ“ АД, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 17 ***** В описаните транзакции основанието за преводите е „по договор“, без други уточнения.

Относно доказване на елементите на фактическия състав на разпоредбата на чл.60а. ал.1. т. 1, във връзка § 1, т.7 от ДР на ЗБН по отношение на ответниците „КРАУН МЕДИА“ ЕАД, „ДИВАЛ 59“ ЕООД, „НИККОМЕРС 01“ ЕООД (н.), „СЪН СИТИ 03“ АД, „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД (н.):

Приетата ССЕ установила, че ответниците „КРАУН МЕДИА“ ЕАД, „ДИВАЛ 59“ ЕООД, „НИККОМЕРС 01“ ЕООД (н.), „СЪН СИТИ 03“ АД получили парични средства с произход от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ посредством междинни прехвърляния, а ответникът „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД получавал директни преводи от прекия длъжник.

Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на „КРАУН МЕДИА“ ЕАД:

На 20.12.2012 г. прекият длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) се разпоредил със средствата от усвоения банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ като от своя сметка с IBAN BG ** ***** превел на „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), по сметка, открита в „КТБ“ АД (н.), с IBAN BG ** ***** сума в размер на 4 693 922 лв. На 20.12.2012 г. „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), от сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** ***** превело сума в размер на 4 693 922 лв. по сметка на ответника „КРАУН МЕДИА“ ЕАД, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 21 ***** Основание за преводите е „по договор“, без допълнителни уточнения.

5./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на ответника „ДИВАЛ 59“ ЕООД:

На 20.06.2012 г. прекият длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) се разпоредил със средствата от усвоения банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ като от своя сметка с IBAN BG ** ***** превел на „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), по сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** ***** сума в размер на 5 558 825 лв. На 20.06.2012 г. дружеството „ТЦ ИМЕ“ АД (н.), от сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG ** ***** превело сума в размер на 1 800 000 лв. на ответника получателя — третото лице, косвен длъжник „ДИВАЛ 59“ ЕООД, по сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 34 ***** Като основание на преводите било посочено по договор без други уточнения.

6./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по

отношение на ответника „НИККОМЕРС 01“ ЕООД (н.).

На 20.06.2012 г. прекият длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) се разпоредил със средствата от усвоения банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ като от своя сметка с IBAN BG ** **** * сума в размер на 919 985.27 лв. На 20.06.2012 г. „АКВАФИНАНС“ ЕООД, от сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 84 **** * сума в размер на 853 985.27 лв. на ответника „НИККОМЕРС 01“ ЕООД, по сметка, открита в „КТБ“ АД (н.) с IBAN BG 74 **** *. Като основание за преводите било посочено по договор без допълнителни уточнения.

7./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на ответника „СЪН СИТИ 03“ АД се извеждали от твърденията на ищеца, че към него, чрез междинни прехвърляния, са преминали първоначално предоставени от банката на неин длъжник парични средства, респ. имуществени права, както и че ответникът не е изпълнил насрещна престация, респ. същата е на значително по-ниска цена от полученото.

8./ Елементите на фактическия състав на чл.60а, ал.1, т.1 и § 1, т.7 от ЗБН по отношение на ответника „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД (н.).

От приетото заключение на първоначалната ССЕ се установило, че посредством директен превод от банковата сметка в лева на прекия длъжник „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.) е постъпила сума в общ размер на 1 046 018.49 лв. Преводите са извършвани в периода 17.06.2011 г. - 24.01.2014 г. с наредител „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), който се е разпоредил със средствата от усвоения процесен банков кредит, предоставен от „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ като от своя сметка с IBAN BG ** **** * в банката превел на получателя „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД (н.), посочената сума, по негова банкова сметка, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ с IBAN BG 61 **** *, съответно с бордера с № 94369, 933671, 224891, 848041. Ответникът „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД (н.) не е изпълнил насрещна престация, както и същата е на значително по-ниска стойност от полученото.

Въззиваемият „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД /н./ оспорва въззивната жалба. Твърди, че съдът не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила. Поддържа, че нито в исковата молба, нито в допълнителната искова молба ищецът не бил заявявал твърдения за опосредено /чрез междинни преводи към трети лица/ получаване на сумите. Поддържа, че изменение на иска е допустимо най-късно с допълнителната искова молба, но такова не е заявено от ищеца. От изслушаната експертиза не се установявало ответникът да е получил преводи от „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), включително и чрез междинни преводи. Счита, че не следва да бъде допускано посоченото от въззивника доказателство, тъй като не били налице хипотезите на чл.266, ал.2, т.1 от ГПК, а освен това задачите касаят установяване на междинни трансакции, с което се излизало извън предмета на спора.

Въззиваемият „ХЕЛТ ЕНП УЕЛНЕС“ АД /н./ оспорва въззивната жалба. Твърди, че съдът не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила. Поддържа, че нито в исковата молба, нито в допълнителната искова молба ищецът не бил заявявал твърдения за опосредено /чрез междинни преводи към трети лица/ получаване на сумите. Поддържа, че изменение на иска е допустимо най-късно с допълнителната искова молба, но такова не е заявено от ищеца. От изслушаната експертиза не се установявало ответникът да е получил преводи от „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), включително и чрез междинни преводи. Счита, че не следва да бъде допускано посоченото от въззивника доказателство, тъй като не били налице хипотезите на чл.266, ал.2, т.1 от ГПК, а освен това задачите касаят

установяване на междинни трансакции, с което се излизало извън предмета на спора.

Въззиваемият „ФИНА-Ц“ ЕООД оспорва въззивната жалба. Твърди, че съдът не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила. Поддържа, че нито в исковата молба, нито в допълнителната искова молба ищецът не бил заявявал твърдения за опосредено /чрез междинни преводи към трети лица/ получаване на сумите. Поддържа, че изменение на иска е допустимо най-късно с допълнителната искова молба, но такова не е заявено от ищеца. От изслушаната експертиза не се установявало ответникът да е получил преводи от „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н.), включително и чрез междинни преводи. Счита, че не следва да бъде допускано посоченото от въззивника доказателство, тъй като не били налице хипотезите на чл.266, ал.2, т.1 от ГПК, а освен това задачите касаят установяване на междинни трансакции, с което се излизало извън предмета на спора.

Въззиваемите „ЕМИ“ АД, „ДИВАЛ 59“ ЕООД, „НИККОМЕРС 01“ ЕООД (н.) „СЪН СИТИ 03“ АД, „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД (н.) не вземат становище по въззивната жалба.

Въззивният съд при произнасянето си, намира следното:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени от назначените от Фонда за гарантиране на влоговете в банките синдици на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД – в несъстоятелност, ЕИК 831184677, действащи като процесуални субституенти на кредиторите на несъстоятелността, обективно, кумулативно съединени искове, с правна квалификация чл. 60а, ал. 1, т. 1 ЗБН за осъждане на „КРАУН МЕДИА“ ЕАД – в несъстоятелност, ЕИК 131419862, да върне в патримониума на банката сума в размер на 4400000 евро; „ХЕЛТ ЕНД УЕЛНЕС“ АД – в несъстоятелност, ЕИК 175130852, да върне сума в размер на 1900000 евро; „АЛБЕРТА“ ЕООД, ЕИК 202455963, да върне в масата на несъстоятелността сума в размер на 500000 евро; „ФИНА-Ц“ ЕООД, ЕИК 131263160, - да върне сума в размер на 500000 евро; „КОРЕКТ ФАРМ“ ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК 131231668, да върне сума в размер на 1600000 евро; „ЕМИ“ АД, ЕИК 118000603, да върне в патримониума на банката сума в размер на 1600000 евро; „ДИВАЛ 59“ ЕООД, ЕИК 131093950, да върне сума в размер на 1600000 евро; „НИККОМЕРС 01“ ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК 131093950 - да върне сума в размер на 1600000 евро; „СЪН СИТИ 03“ АД, ЕИК 131048001 - да върне сума в размер на 1600000 евро и „ПРИНТ ИНВЕСТ 1“ ЕООД, - в несъстоятелност, ЕИК 131358570, да върне в масата на несъстоятелността сума в размер на 1184496 лева, които суми са предоставени на всеки от ответниците чрез банков превод от „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД – в несъстоятелност - кредитополучател по договор за банков кредит от 18.06.2012 г., без насрещна престация.

Ищите твърдят, че „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД – в несъстоятелност сключила на 18.06.2012 г. с „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н) договор за банков кредит с предмет предоставянето на сума в размер на 6100000 евро, която кредитополучателят да ползва срещу възнаградителна лихва от 9 % годишно и която да върне на 25 равни месечни вноски до 15.08.2015 г., като с последващи анекси размерът на кредита бил увеличен до сумата 23470000 евро.

В периода 20.06.2012 г. – 07.02.2014 г. кредитополучателят „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н) извършило в полза на всеки от ответниците банкови преводи на суми без насрещна престация, затова получателите следвало да бъдат осъдени да върнат получените суми в масата на несъстоятелността на банката. От изложените факти се извеждало наличие на специалната хипотеза, предвидена в чл. 60а, ал. 1, т. 1 ЗБН – прекият длъжник на банката „ТРАНСТРЕЙДИНГ“ ЕООД (н) прехвърлило предоставените му в заем парични средства в полза на ответниците без да получи някаква насрещна престация.

Съдът при така описаните факти, приема следното:

Предмет на делото са субективно съединени осъдителните искове с правна квалификация чл. 60а, ал. 1, т. 1 ЗБН.

Разпоредбата на чл. 60а, ал. 1 ЗБН предоставя на синдика, временния синдик или фонда право да предявяват искове пред съда по несъстоятелността за връщане на получено имущество с произход от банката срещу всяко трето лице в случаите, когато: третото лице не е изпълнило насрещна престация или същата е на значително по-ниска стойност от полученото, или полученото от третото лице е под формата на парична и/или непарична вноска в капитала му. В определение № 648 от 15.12.2017 г. по ч. т. д. № 2209 по описа за 2017 г. на ВКС, е разяснен характера на този иск, като е прието, че регламентираното в чл. 60а, ал. 1 вр. § 1, т. 7 от ДР на ЗБН право е облигационно и има за предмет връщане в масата на несъстоятелността на банката на имущество, което чрез междинни прехвърляния, независимо от тяхната правна форма и вида му (същия или променен), е преминало в патримониума на трето лице, като първоначално това имущество е представлявало предоставени от банката парични средства или имуществени права, вкл. и предоставени обезпечения, на неин длъжник. Титуляр на материалноправното вземане е банката в несъстоятелност, явяваща се кредитор на прекия длъжник. Правото се упражнява от посочените в чл. 60а, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 ЗБН лица в полза на банката чрез осъдителен иск по чл. 60а, ал. 1 ЗБН, който с включването му в раздел III на ЗБН е предвиден именно като иск за попълване на масата на несъстоятелността с цел последващо осребряване и разпределяне на върнатото имущество. Предвиденото в специалната норма на чл. 60а, ал. 1 ЗБН притезание по естеството си е облигационно, основано на имплицитно прогласена от закона относителна недействителност по отношение на банката (масата на несъстоятелността) на последиците от прехвърлителните способности, чрез които имущество, с произход банката, е преминало в патримониума на третите лица-ответници. Целта на разпоредбата е да направи непротивопоставими на банката извършените от нейния пряк длъжник разпоредителни действия в полза на трети лица с имуществото (включително парични суми), придобито със/представляващо средства на банката, така че спрямо нея това имущество да се счита за принадлежащо на прекия ѝ длъжник и от което имущество банката пряко (без провеждане на други производства) да се удовлетвори като кредитор по договора за банков кредит. Чрез иска по чл. 60а, ал. 1 ТЗ по същество се претендират последиците на настъпила ех lege относителна недействителност и едновременно с това се осъществява пряко удовлетворяване на вземането на банката чрез фактическо връщане на имуществото, представляващо елемент от патримониума на едно трето лице, което означава, че в тежест на това трето лице по силата на закона и при предвидените в него предпоставки възниква правно задължение да предаде на банката.

Чрез разпоредбата на чл. 60а от ЗБН е създадена безпрецедентна правна възможност за защита на кредиторите срещу неограничен брой трети лица, чиято добросъвестност е ирелевантна, а междинните правопрехвърляния запазват своята валидност и действие. Фактическият състав на правото по чл. 60а, ал. 1, вр. § 1, т. 7 ЗБН включва предоставяне на парични средства от банката на нейн длъжник, придобиване на имущество от длъжника с предоставените средства, получаване на имуществото от трето лице без насрещна престация, евентуално срещу насрещна престация на значително по-ниска стойност.

В ЗБН се съдържат няколко правни норми, в които е уредено правото на синдиците да предявят пред съд определени материални права, които не им принадлежат. Съгласно чл. 60, ал. 3 ЗБН отменителните искове по чл. 60, ал. 1 и ал. 2 ЗБН, както и исковете за установяване на нищожност по чл. 3, ал. 3 ЗБН или по чл. 22, ал. 2 ЗБН могат да се предявяват от синдика, както и от фонда при бездействие на синдика. В чл. 62, ал. 1 ЗБН е предвидено, че иск по чл. 59, ал. 3 или ал. 5 ЗБН, както и исковете по чл. 60 ЗБН, по чл. 60а ЗБН и по чл. 135 ЗЗД могат да бъдат предявени освен от лицата по чл. 60, ал. 3 ЗБН, едно от които е синдикът на несъстоятелната банка, и от всеки кредитор на банката. Следователно синдиците, в качеството им на самостоятелни правни субекти, а не на

представители на банката, спрямо която е открито производство по несъстоятелност, могат да предявят пред съда само иска по чл. 135 ЗЗД, специалния иск по чл. 60а ЗБН, специалните отменителни искове по чл. 60, ал. 1 и ал. 2 ЗБН, конститутивните искове по чл. 59, ал. 3 и ал. 5 ЗБН, с които се упражняват уредените в закона преобразуващи права, възникнали в полза на кредиторите на несъстоятелността, както и установителни искове за нищожност на определени сделки и действия при фактическия състав на чл. 3, ал. 3 ЗБН вр. чл. 3, ал. 2 ЗБН, както и на чл. 22, ал. 2 ЗБН, с които също се защитават интересите на кредиторите на несъстоятелността на банката. Те не са активно процесуалноправно легитимирани да предявят пред съда други искове различни от посочените, с които да търсят защита пред съда на чужди материални права, възникнали както в полза на банката, по отношение на която е открито производство по несъстоятелност, така и в полза на нейните кредитори, включително не могат да предявят иск за прогласяване нищожността на определена сделка при твърдения за наличие на който и да е порок от тези, посочени в общата норма на чл. 26 ЗЗД.

В Определение № 532 от 18.12.2018 г. на ВКС по ч. т. д. № 2615/2018 г., I т. о., ТК е разяснено, че активната процесуална легитимация по иска с правно основание чл. 60а от ЗБН е определена лимитативно чрез конкретно изброяване на определен кръг лица, сред които не е несъстоятелния длъжник. Доколкото искът е за попълване масата на несъстоятелността и активно легитимиран по него също така е и фондът при бездействие на синдика, в случая синдикът действа като орган на несъстоятелността в обществен интерес т. е. като процесуален субституент – същият разполага със самостоятелно право на иск без да е носител на материалното право. Носител на това право, като титуляр на самото материалноправно вземане е банката в несъстоятелност, но правните последици от решението обвързват синдика и останалите участници в производството, без да е предвидено изрично кредиторите да се конституират като главна страна в иския процес. Константната практика на ВКС определя, че процесуалната субституция в производствата по несъстоятелност е суброгация. Правото на синдика на иск съществува само в изрично предвидените от закона случаи, какъвто е и настоящия. Липсва идентитет във функциите на синдика, действащ като представител на несъстоятелната банка и тези по осъществявана от него субституция.

С решение № 8/27.05.2021 г. по к.д. № 9/2020 г., Конституционният съд се е произнесъл по същество на искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на § 5, ал. 1 - 4, § 6, ал. 1 - 2, § 7 и § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.), чл. 60а, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2015 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.), § 16 от Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 11.08.2015 г.) и чл. 60б, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., в сила от 16.03.2018 г.). С решението разпоредбата на чл. 60а, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2015 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.) е обявена за противоконституционна.

Съгласно Решение № 3 от 28.04.2020 г. постановено по конституционно дело № 5 от 2019 г. по отношение на заверените от решението на Конституционния съд неприключили правоотношения и правоотношения, предмет на висящи съдебни производство, противоконституционният закон не се прилага. Народното събрание урежда правните последици от прилагането на обявения за противоконституционен закон. Актът, обявен за противоконституционен, не се прилага от деня на влизането в сила на решението, на основание чл. 151, ал. 2 от Конституцията на Република България.

В конституционноправната теория се поставя въпросът за последиците от обявяването на разпоредба на нормативен акт за противоконституционна от Конституционния съд. По силата на чл. 152, ал. 2, изр. трето от Конституцията на Република България разпоредбата спира да се прилага след обявяването ѝ за противоконституционна,

тъй като отмяната ѝ е от изричната компетентност на органа, който е приел съответния нормативен акт. Някои български конституционалисти, разработвали този въпрос, стигат до извода, че когато Конституционният съд обяви противоконституционността на разпоредбата на нормативен акт, която е била изменена или допълнена по надлежния ред със съответния акт от компетентния орган (а това винаги ще е закон за изменение и допълнение, приет от Народното събрание), то действието на предходния вариант на тази разпоредба отпреди промяната следва да бъде възстановено. В процесния случай се касае за изцяло нова разпоредба на закона, създаваща безпрецедентна правна възможност за защита на кредиторите на несъстоятелната банка срещу неограничен брой трети лица и предоставяща изрична легитимация на синдиките да завеждат иски за реализиране на правото.

Приемането на противоконституционен закон е противоправно деяние. Неговото приложение причинява вреди на правните субекти, както на самата държава, така и на гражданите и юридическите лица, които са в равна степен подчинени на закона до привеждането му в съответствие с Конституцията. Възстановяването на правния ред може да бъде постигнато, като се отмени или прекрати приложението на противоконституционния закон. За държавата възниква задължението да възстанови правото за правоотношенията, които са се осъществили в нарушение на Конституцията. Предвиденото в чл. 151, ал. 2, изр. 3 от КРБ неприлагане на обявления за противоконституционен акт, от момента на влизането на решението в сила, е пряка последица от самото решение. Същото има конститутивно действие, тъй като от момента на влизането му в сила обявленият за противоконституционен акт не се прилага. То обаче има и установително действие, доколкото установява несъответствието на акта с конституцията. Това несъответствие съществува от момента на приемането на обявления за противоконституционен акт и затова се счита установено от този момент, а не възниква от момента на влизането на решението на КС в сила. Тъй като обявленият за противоконституционен акт е такъв от момента на приемането си, то и последиците от прилагането му също се явяват в противоречие с Конституцията и запазването им би противоречало на принципа на правовата държава.

В случая е прогласено за противоконституционно предоставеното на синдиките нарочно правомощие да водят дела с предмет иска по чл. 60а от ЗБН. Тъй като това право на синдика на иск съществува само и доколкото е изрично предвидено, с прогласяването на разпоредбата за противоконституционна настоящият състав приема, че е прогласено за противоконституционно предоставянето на правомощието, което легитимира синдиките като ищци в настоящото производство.

В случая, с обявяване противоконституционността на нормата на чл. 60б от ЗБН, е отречена възможността за защита посредством конститутивен иск, при наличие на предпоставките в посочената норма. При това въззивният съд намира, че към момента производството по делото е недопустимо.

При констатираната недопустимост на предявения иск производството по него следва да бъде прекратено, а постановеното от първоинстанционния съд решение следва да бъде обезсилено.

При този изход на спора, право на разноски за производството се поражда за всеки от ответниците (чл. 78, ал. 4 ГПК), но никой от тях не релевира искане за присъждането им. В тежест на масата на несъстоятелността на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД – в несъстоятелност следва да се възложи дължимата за въззивното производство държавна такса в размер на 622 173.90 лева, в приложение на чл. 60а, ал. 2, изр. 2 ЗБН

Воден от изложеното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ.

П Е Ш И К .

ОБЕЗСИЛВА Решение № 519/16.03.2020 г., по т.д.№ 1625/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав като недопустимо поради недопустимост на предявения иск.

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д.№ 2356/2020 г. по описа на Софийски апелативен съд V състав.

ОСЪЖДА „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД – в несъстоятелност, ЕИК 831184677, да заплати в полза на бюджета на Софийски градски съд, на основание чл. 60а, ал. 2 ЗБН, сумата 622 173.90 лева държавна такса за въззивното производство, която да се събере от масата на несъстоятелността.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от съобщаването му на страните, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____